19/02/2019

ΗΠΑ: Ομογενής βρήκε την βιολογική της μητέρα στην Ελλάδα μετά από 60 χρόνια

/ Ομογένεια

ΦΡΑΝΚΛΙΝ. ΤΕΝΕΣΙ. Μια συγκινητική ιστορία φέρνει στην επιφάνεια η τοπική εφημερίδα του Τενεσί «Tennessean».

Πρόκειται για μία προσωπική ιστορία, η οποία ξεκίνησε από ένα μικρό χωριό της ελληνικής επαρχίας την δεκαετία του ’50, συνεχίστηκε στις ΗΠΑ και έκλεισε πριν από λίγο καιρό, εκεί απ’ όπου ξεκίνησε. Και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ας ξεκινήσουμε λίγο ανορθόδοξα, όμως, από το τέλος.

Η Λίντα Κάρολ Τρότερ (Linda Carol Trotter) έφτασε σπίτι της μετά από μία κουραστική μέρα και άνοιξε τον υπολογιστή της για να κοιτάξει την ηλεκτρονική αλληλογραφία της. Ενα μήνυμα με τίτλο «Κάθισε πρώτα», της τράβηξε την προσοχή.

Ο αποστολέας ήταν ένας άνθρωπος, ο οποίος είχε αναλάβει να την βοηθήσει με τον εντοπισμό της βιολογικής της οικογένειας στην Ελλάδα. Η καρδιά της Λίντα

άρχισε να χτυπάει σαν τρελή. «Σχεδόν φοβόμουν να το ανοίξω – αν και το περίμενα σαν τρελή», δήλωσε.

Άνοιξε το μήνυμα και αμέσως έβαλε τα κλάματα. Ο σύζυγός της έτρεξε δίπλα της ανήσυχος. «Βρήκαν την βιολογική μου μητέρα!» του είπε, «είναι ακόμα ζωντανή»! Το όνειρό της γινόταν, επιτέλους, πραγματικότητα μετά από δύο ολόκληρα χρόνια…

Η αρχή της ιστορίας

Το 1957, η 18χρονη Χαρίκλεια Νούλα άρχισε να φλερτάρει με έναν άντρα μεγαλύτερό της. Λίγους μήνες αργότερα, έμεινε έγκυος, γεγονός το οποίο έθιξε την υπόληψη της οικογένειάς της, μιας και η εγκυμοσύνη εκτός γάμου ήταν ανεπίτρεπτη για την εποχή εκείνη.

Οι συγγενείς της την απέρριψαν, διώχνοντας την, ωστόσο, μία θεία βρέθηκε και την περιμάζεψε. «Ενιωθα σαν απόκληρος», δήλωσε η κυρία Νούλα μέσω Skype. Τελικά το κοριτσάκι γεννήθηκε στο σπίτι της θείας της και πήρε το όνομα Ευτυχία. Μη μπορώντας να το φροντίσει όσο θα έπρεπε και χωρίς την στήριξη από την οικογένειά της, η νεαρή γυναίκα έφτασε στην Αθήνα, δίνοντας το μωρό σε ένα ορφανοτροφείο.

Παρόλο που πίστευε πως θα το ξαναπάρει πίσω, κάτι τέτοιο δεν συνέβη ποτέ, αφήνοντάς της ένα πολύ άσχημο συναίσθημα, το οποίο κουβαλούσε για όλη της την ζωή.

Η Λίντα Φόρεστ Κάρολ Τρότερ μεγάλωσε ευτυχισμένη στο Χιούστον, ως κόρη μιας αγαπημένης, εύπορης οικογένειας, η οποία της είχε εκμυστηρευθεί από νωρίς το γεγονός της υιοθεσίας της. Η ανάδοχη οικογένεια έδωσε τα πάντα στην μικρή Λίντα και όλα τα όνειρά της έγιναν πραγματικότητα.

Ωστόσο, σπάνια μιλούσαν για τους βιολογικούς της γονείς, ενώ η παιδεία της ήταν 100% αμερικανική. «Μου άρεσε από μικρή το ελληνικό φαγητό, αλλά σε ποιόν δεν αρέσει;» είπε η Τρότερ γελώντας.

Οι θετοί της γονείς δεν ήξεραν τίποτα για το παρελθόν του μωρού, παρά μόνο ότι η μητέρα του πέθανε στη γέννα, ένα ψέμα του δικηγόρου δηλαδή, το οποίο ήταν αρκετό για να κρατήσει την Τρότερ μακριά από το να ψάξει οποιοδήποτε στοιχείο για την οικογένειά της, για σχεδόν 60 χρόνια.

Η μικρή Λίντα μεγάλωσε, παντρεύτηκε, έκανε παιδιά και οι θετοί της γονείς πέθαναν πριν από λίγα χρόνια. «Τότε ένιωσα ολομόναχη. Σχεδόν αισθάνθηκα ξανά ορφανή», δήλωσε.

Πίσω στην Ελλάδα, η Χαρίκλεια θρηνούσε σιωπηλά που είχε χάσει το κοριτσάκι της, ενώ έμενε δεξιά και αριστερά μέχρι να βρει δουλειά. Ποτέ δεν φαντάστηκε ότι το μωρό θα κατέληγε στις ΗΠΑ. Τελικά παντρεύτηκε, αλλά δεν κατάφερε να ξανακάνει παιδί. Ο άντρας της απεβίωσε το 2002 και τότε αποφάσισε να ψάξει να βρει την κόρη της. Με την βοήθεια του αδερφού της απευθύνθηκε στην εκπομπή «Πάμε Πακέτο», η οποία όμως απέρριψε την πρότασή της, καθώς δεν είχε αρκετά στοιχεία.

Η Λίντα από την πλευρά της έψαχνε κι αυτή συνεχώς για στοιχεία που θα την οδηγούσαν στους θετούς γονείς της. Το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να πληκτρολογήσει «υιοθεσίες στην Ελλάδα τη δεκαετία του 1950» στο Google. Τα αποτελέσματα την οδήγησαν σε έναν ιερέα του Σαν Αντόνιο, ο οποίος είχε κανονίσει να έρθει ως μωρό στις ΗΠΑ.

Ο γιος του ιερέα την έφερε σε επαφή πρώτα με έναν άνδρα στο Λονδίνο, μετά με την ελληνική κυβέρνηση και στο τέλος με το ορφανοτροφείο. Κατάφερε να βρει τα χαρτιά της υιοθεσίας και στη συνέχεια ο άνδρας από το Λονδίνο, μέσω Facebook, βρήκε τους συγγενείς της. Αυτός ήταν που της έστειλε και το αρχικό «email».

Τα υπόλοιπα αποτελούν ένα όμορφο παραμύθι. Μητέρα και κόρη μίλησαν στο τηλέφωνο και κανόνισαν να συναντηθούν από κοντά μετά από δέκα μέρες. Στο αεροδρόμιο την περίμενε ολόκληρη η οικογένειά της. Η Χαρίκλεια και η Λίντα αγκαλιάστηκαν ξανά, μετά από 59 ολόκληρα χρόνια.

«Περάσαμε μαζί μια ολόκληρη εβδομάδα, χορεύοντας, τρώγοντας και γελώντας» είπε η Λίντα, η οποία έκτοτε έχει επισκεφθεί την Ελλάδα άλλες δέκα φορές. Στο τελευταίο μάλιστα ταξίδι της, ανανέωσε τους όρκους γάμου της στο χωριό όπου γεννήθηκε. «Δεν αισθάνομαι πλέον χαμένη», δήλωσε στην εφημερίδα.

Σκοπός της Λίντας πλέον είναι να βοηθήσει και άλλα παιδιά να βρουν τους βιολογικούς τους γονείς στην Ελλάδα, επειδή η ίδια πέρασε από μια εξαντλητική διαδικασία για να βρει την οικογένειά της και θέλει πλέον να βοηθήσει όσους το έχουν ανάγκη.

ΠΗΓΗ: ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ ekirikas.com – 19.02.2019